

Nytaarstanker
Frits Larsen - "Baandet"

"I ham var liv og livet var menneskenes lys" [Joh.1:4](#)

Det nye aar er kommet. Det nye aar og den gamle naade vil følges ad endnu engang. Vi kan ikke holde jule- og nyttaarsferie uden at møde vore gamle elever. Mange sender os hilsener til julen, andre besøger os, og andre kommer vi til at snakke om eller bliver mindet om. Juletiden er næsten vor største "rejsetid". Men den sætter os ogsaa alvorligt i opgør, i ransagelse. Hvert aar, som gaar, er et naadeaar, og det giver saa mange anmærkninger. Det gør 1939 ogsaa.

Nu sidder jeg og tænker paa enkelte, som blev borte. Du huser, at du engang var saa varmt med. Og nu. Det var vel det, at du tog fejl, da du giftede dig. Du vidste godt, at I to havde ikke samme aandelige liv. Du tænkte paa det tit, men det blev alligevel saadan, at du gav dig til og haabede, at du skulde faa lov at føre, saa I begge skulde være med Herren, men nu. - Jeg ved om enkelte af jer, som kæmper sig frem, som lider i løn. At det er svært, er sandt. Gud hjælpe dig.

Saa er der dig, du, som fik saa svær en oplevelse. Du mødte noget, du ikke kunde tage. Strengen brast. Du slap taget. Gud har ikke sluppet; men i dag mærker du ikke hans haandtryk.

O du, som fik et arbejde betroet, som du slet ikke kan magte. Du er i søndagsskole, i bibelklasse, men synes du, duer ikke. Du klager tit i enerum og vil gerne gaa. Ja, aaret reviderer. Og saa alt det, som brast for os. Det, vi aldrig havde villet, det gjorde vi. Det, vi ikke ville tænke, tænkte vi. Det, vi ikke vilde sige, sagde vi. Det, vi vilde undgaa, faldt vi i. Det kommer nu stormende mod os. Det viser os, at der bor ondt i os, at vi ikke har det hellige, rene sind.

Hvordan skal vi komme gennem? Ja, skal vi betale os gennem, kommer vi ikke gennem. Skal vi angre, gaar det ikke bedre. Og dog bør vi baade angre og betale, uden at vi faar løn for det. Vi behøver at høre det paany: *"Jeg er den, som udsletter dine misgerninger for min egen skyld."* Kristus og hans værdighed overstiger alt og alle og er hver dag og ved hver revision og ved hvert aarskifte vor ret hos Gud, vor eneste ret hos Gud. Det kan blive vor store oplevelse at se Kristus som den, der er alt for os.

Og bliver han set som vor eneste hjælper, saa er der fred i ufred, glæde i sorg, stille i storm. Han elsker os for sin egen skyld.

Men nu i 1940. Hvorledes faar jeg mere af den Hellige Aand? spurgte en elev i aar. Hør her lidt af svaret. Hvorledes faar jeg mere af den Hellige Aand?

1. Aanden faas ved at høre i tro. [Gal.3,2](#)
2. Man maa være Guds Ord lydigt, d.v.s. altid godkende det som sandt.
3. Man maa lære at lade alt i ens liv bero paa Gud. Lad det være sandt, at Gud bærer dine bekymringer i dag. Tag ikke det fra Gud, som han ordner for dig. Gaa ikke foran Gud, men lad Gud gaa foran dig. Tal mindst muligt med andre om dine bekymringer.
4. Prøv at praktisere, at du svarer mindst mulig igen, naar du angribes af mennesker, misforstaas eller bedrøves.

5. Det er saa godt at sidde stille ved Herrens fødder. [5.Mos.33,3](#). Prøv at lade være med at klage eller knurre i din bøn og med at tigge vedvarende, men vent al hjælp i Ordet og fra Gud. Giv Gud det sidste Ord. Lad Herren tale til dig, mens du villigt lytter.

6. Lev daglig i Herrens nærværelse. Gaa ikke der, hvor han ikke kan være. Læs ikke det, som er mod hans Aand. Lad din tale være saadan, at Jesus kan være dig nær. Det gælder al kritik, dom over andre, grimme ord m.m. Jesu mildhed vil gennemstrømme dem, som stadig lever med ham. Hans kraft fuldendes i vor skrøbelighed.

Lad os saa aldrig glemme, at alt, lige fra vor anger til vor fred er fra Gud, og at hele vor adgang til aaret 1940 har vi bare i Jesu navn.

Saa ønsker vi da alle de mange L.M.H.er i indland og utland, hjemme og paa missionmarken og alle "Baandet"s læsere, ældre som yngre: et godt Nytaar i Jesu navn.

(Af Frits Larsen - i "Båndet" 1940 - fra [Odd Eivind Stenslands hjemmeside](#) - Shafan 05-01-13)